



AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRI - L'ESTARTIT

Llibreries: els santuaris dels fans

Des dels anys vuitanta, Girona ha tingut botigues especialitzades en còmic

XAVIER CASTILLÓN > TEXT

Va haver-hi un temps, la segona meitat dels anys noranta, en què Girona va acollir tres llibreries especialitzades en tebeos. Era una xifra superior a la de principi dels vuitanta, quan havien coexistit La llibreria del còmic, al carrer d'Isabel la Catòlica, i La vinyeta, a la plaça Marvà. Aquesta nova conjunció historietística es va produir a final de 1994, quan Norma, aleshores l'única cadena de botigues de còmic a l'Estat espanyol, va obrir la seva subseu gironina a l'exemple de la ciutat, en unes galeries situades entre els carrers Migdia i La Salle.

Més o menys per aquella època, l'escriptor, guionista i dibuixant eventual César Galiano va obrir Max Pandora, una botigueta batejada amb el nom d'un dels seus personatges. El local, al cèntric carrer Ciutadans, es va convertir en un punt de trobada dels amants del còmic i del *comix* (la variant underground, per entendre'ns). Hi confluïen tota mena d'activistes i creadors, com els que van posar en marxa el fanzine *Estràs*. Max Pandora va ser una aventura àcrata, romàntica i, per tant, efímera. Més tard, el sempre actiu Galiano va impulsar nous projectes com el fanzine *El Cacique*, fins que va decidir marxar de Girona, una mica per desesperació.



>> Còmics 22, des de 1994 al servei de les vinyetes.

Va haver-hi un temps, la segona meitat dels anys noranta, que Girona va acollir tres llibreries especialitzades en tebeos



Còmics 22, el referent inalterable

Còmics 22, nascuda també el 1994, és l'única d'aquelles tres botigues que encara continua oberta i amb bona salut. Vinculada a la Llibreria 22, i situada també al carrer Hortes, s'ha guanyat a pols el reconeixement com a establiment especialitzat en la matèria. Sense arribar als nivells de dinamisme ni al rècord mundial de presentacions de la seva germana gran, Còmics 22 exhibeix una oferta àmplia i variada que va des del *manga* als superherois de Marvel i DC, passant pels clàssics de la línia clara, la novel·la gràfica o les edicions per a sibarites de la historieta, que tenen en la llibreria un excel·lent punt de trobada i debat, ja que també s'hi porten a terme presentacions, signatures de novetats i altres accions promocionals.

Còmics 22, creada primer com a apartat dins de la 22, va emancipar-se i va traslladar-se a unes galeries properes i, més tard, al local que ara comparteix amb el quiosc i els llibres de butxaca. Un dels seus primers encarregats va ser Ernest Riera, un bon coneixedor del món del còmic i traductor de sèries tan glorioses com *V de Vendetta*, *300* i *The Sandman*.

J. C. NEGRE: AVENTURES DE LÍNIA CLARA



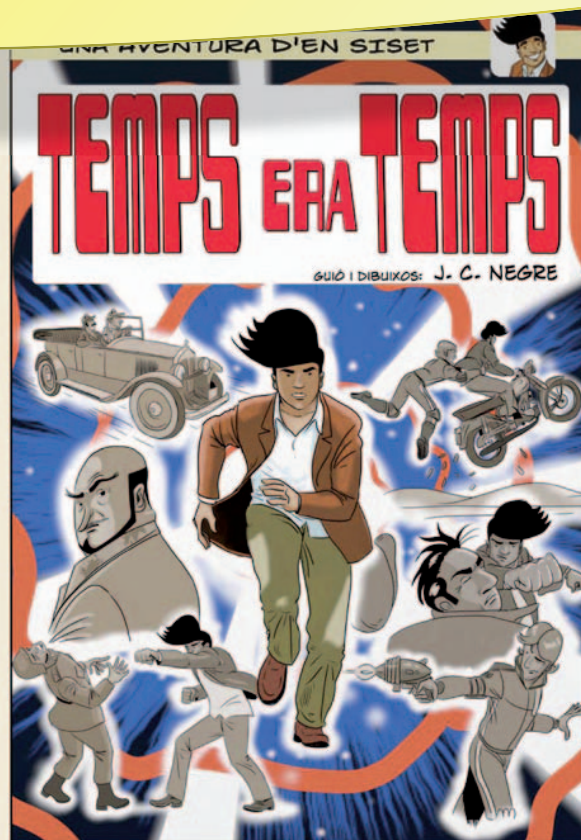
Joan Codina Negre (Girona, 1965) és un dibuixant «100 % autodidacte» i autor a temps parcial, com correspon a un advocat que treballa en una assessoria i és pare de dues parelles de bessones. Se'l coneix sobretot com a creador d'en Siset. Aquest intrèpid personatge, agent del Departament Especial d'Investigació de la Generalitat de Catalunya,

ha protagonitzat tres aventures: *La llegenda del Tapís* (2005), *Operació Iceberg* (2009) —aquests dos títols publicats pel diari *El Punt*— i *Temps era temps* (2011), un viatge per l'evolució històrica del món de l'empresa, amb què la Cambra de Comerç de Girona va commemorar el seu centenari.

Les històries d'en Siset, un gironí enamorat de la seva ciutat, són «gironinament genuïnes» i estan marcades per la línia clara, tant per la nitidesa del seu dibuix com per la correcció «tintinesca» d'en Siset, personatge al qual fins i tot l'autor troba a faltar una mica més de mala llet.

Ara, sense presses ni data de publicació prevista, prepara el quart àlbum d'en Siset, *El tresor d'en Serrallonga*, que no serà un tresor convencional sinó «uns documents que posen en evidència moltes coses que als catalans ens agradaria sentir».

Xavier Castellón és periodista.





>> *Les llibreries generalistes i les biblioteques disposen d'espais especialitzats en historieta.*

Guillem Terribas, responsable de la llibreria, diu que la seva aposta per la historieta no ha estat sempre entesa en el seu entorn: «Jo considerava que no es podia obviar el còmic com una forma de literatura fonamental per entendre la nostra època. El temps ens ha donat la raó, perquè alguns intel·lectuals que menystenien el còmic ara hi estan accedint a través de la novel·la gràfica». Malgrat aquest desig, Terribas admet que el gruix del públic actual està format per joves amants del *manga* i dels superherois, cosa que els fa notar els efectes de la crisi sobre les economies sempre precàries del públic adolescent.

Altres temples de la vinyeta

La llibreria Còmics, de Palafrugell, és, des de fa uns disset anys, un dels pocs establiments especialitzats de les nostres comarques que ha aconseguit sobreviure als tsunamis de les modes, les tendències i les crisis: les generals i les del sector. Fundada i dirigida per Antoni Ruiz i la seva dona, la botiga dedica la meitat del seu espai al cò-

mic. Sense moure'ns del poble, ens trobem amb la llibreria Mediterrània. El fet de tenir al capdavant el dibuixant i guionista Joan Aliu li permet oferir un bon apartat de còmics, sense que aquesta arribi a ser l'especialitat de la casa.

La historieta viu un moment delicat. «Ara mateix la situació és molt complicada: es ven molt poca cosa», explica Antoni Ruiz amb un to de preocupació evident en les seves paraules. El que funciona millor és «el *manga*, els superherois i el còmic europeu de tota la vida». En canvi, la novel·la gràfica no té tanta sortida com sembla, si més no a la seva llibreria.

De mica en mica, moltes llibreries de les nostres comarques han anat dedicant un espai creixent de les seves lleixes i aparadors al còmic, en una tendència normalitzadora a la qual també ha contribuït, per exemple, la cooperativa Abacus, que, en els seus establiments de Girona i Figueres, disposa de bones seccions de còmics. Per contra, la petita llibreria especialitzada va perdre terreny, aquí i a tot arreu, en un món dominat cada

La llibreria Còmics, de Palafrugell, des de fa uns disset anys, ha aconseguit sobreviure als tsunamis de les modes, les tendències i les crisis

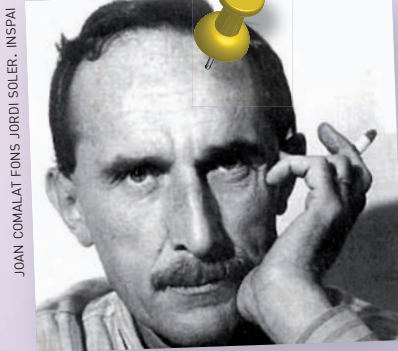
vegada més per les grans superfícies i per l'enorme hipermercat sense fronteres que és Internet.

Al marge d'alguna aventura romàntica i efímera, com la de la botiga olotina Moria (en honor a la mina del Nan de Tolkien), especialitzada en *manga* i gènere fantàstic, el sector no ha donat gaires sorpreses en els últims anys, i es manté en una estabilitat precària: una situació que, en realitat, no és tan diferent a la de les llibreries convencionals i les botigues de discos, els últims redutes que resisteixen a la nostra decadència com a societat de consum en caiguda lliure. Batman, vine i salva'ns de nosaltres mateixos!

Xavier Castellón és periodista.



JORDI SOLER, PERSEVERANT SURREALISTA



JOAN GOMALAT FONS JORDI SOLER. INSPA

Jordi Soler, *Hèlius*, és ninotaire, il·lustrador, fotògraf, entrevistador, cartellista, columnista i autor de mots enrevessats. Narcís-Jordi Aragó el va batejar com a «periodista orquestra», amb motiu d'una exposició al voltant de la seva obra gràfica, organitzada el 1992 pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, primer a Barcelona i, després, a Girona.

És gironí, però va néixer el 16 d'abril del 1938 a Terrassa. La seva

família fugia dels bombardejos de l'aviació feixista italiana.

Va començar la seva activitat periodística a *Usted*, de l'orgullós feixista gironí Don Jaime Sureda Prat. Era una revista de publiportatges amb articles d'encàrrec i en què els entrevistats pagaven. Després se'n va anar a Madrid de publicista a Cointra, una empresa d'Alcalà de Henares on, en ple franquisme, l'*Hèlius* va colar, amb l'excusa de captar clients catalans, una pàgina en català titulada la *Página loca de Jordi Soler*, ja en la seva línia surrealista. Mentrestant, va col·laborar a *Presència* com a fotògraf i com a ninotaire, amb un personatge anomenat *Foteta*, precursor del *Sísif*.

Va col·laborar esporàdicament a *Punt Diari* fins al 13 de març del 1982, en què *En Sísif* esdevé una tira diària i remunerada. I, de rebot, entra en plantilla a *El Punt*. *Sísif* no és el seu *alter ego*. No. És un personatge repugnant inspirat en el cap que tenia quan treballava a Madrid.

És surrealista des del seu primer acudit: es troben dos tipus al bosc a davant d'un bolet: «¡Yo lo vi primero!»

Salvador Garcia-Arbós és periodista.



«Considero que no es pot obviar el còmic com una forma de literatura fonamental per entendre la nostra època»